

Dragára vonatkozólag szintén eltérők a hírek s míg az egyik szerint semmi baja sem volt, addig a másik szerint halálos betegség csiráját hordta magában.

Egyszóval a részletek tekintetében teljes bizonytalanság uralkodik s ma sem állapítható meg egész bizonyossággal, hogy a tragédia lefolyása milyen volt. És az igazság talán soha sem fog kiderülni, valószínűleg azért sem, mert Belgrádban az igazmondás a szereplőknek amúgy is nehezebbre esik.

Azok a történetírók tehát, akik a szerb király meggyilkolásának történetét hűen akarják megírni, nagy zavarban lesznek s annak idején egymást fogják leszamarazni.

Növeli a helyzet nehézségét az is, hogy a gyilkos tiszturak ma már tisztába vannak azzal, hogy a tettet szépitniök kell, úgy a maguk, mint az ország érdekében. Ebből pedig az következik, hogy most és ezentul még jobban hazudnak, mint eddig hazudtak. Erre vall az is, hogy a királyi pár meggyilkolását a kormányt támogató szerb lapok egyike-másika az eddigi leírásoktól eltérően adja elő, mit sem törődve azzal, hogy kedélyessé, vagy nevetségessé válnak.

E lapok közül egy most egész komolyan közli a leghitelesebb leírást s azt mondja, hogy a tiszteknek eszük ágában sem volt a gyilkolás.

Az történet csupán, hogy kelleténél többet ittak és mikor a konak előtt elmentek, az jutott eszükbe, hogy egyik jóbarátjuknál vizitet csinálnak s attól pezsgőt kérnek. Be is csöngettek tehát a konakba, de ott megtámadták őket, a mire revolvereikhez kaptak és lövöldöztek. A lármára a király is előrohant és egy-két revolvergolyóba beleszaladt.

H I R E K.

N a p l ó.

Iparmúzeum nyitva minden **vasárnap** tínnp-
napon d. e 9—12-ig.

Jul. 6 Városi közigazgatási bizottság ülése d. u.
3 órákor.

* **A vadász társulat közgyűlése.** A debreceni vadász társulat népes közgyűlést rendezett tegnap délelőtt 10 órákor a megyeház tanácstermében. A gyűlésen Orosz Sándor elnökölt a jegyzői teendőket Thieszen Artur végezte. Az elnöki megnyitó után a múlt évi költségvetést terjesztették elő, amit a közgyűlés tudomásul vett és az évi tagsági díjat negyven koronára emelte fel.

Az elnök az iránt tett előterjesztést, hogy a jelenlegi házszabályokon némi változtatás tegyen a közgyűlés, néhány tag közbeszólása után elhatározta a közgyűlés, hogy a ház szabályok megváltására külön közgyűlést fog összehívni. Békéssy László, egyleti tag aziránt szólalt fel, hogy a vadászterületeket arra

nem jogosított emberek is használják, fel hívja a közgyűlést, hogy mondja ki, hogy a kültagok vendégeket nem hozhatnak a vadászatokra, indítványát elfogadták. A közgyűlés óvást emelt, hogy az erdőőrök a vadász fegyvert ne hordhassanak.

Geröz József kérte az ondódi földek bérbeadását, kérésével elutasították. Az elnök indítványára Orosz László rendőrfogalmazót, az egylet tiszteletbeli tagjává választották meg. Néhány kisebb ügy letárgyalása után, a gyűlés 12 órákor ért véget.

* **A közigazgatási bizottság ülése.** A város közigazgatási bizottsága ma délután 3 órákor, Puky Gyula főispán elnöke alatt, a városháza nagytanácstermében, a folyó ügyek elintézése végett, ülést tart.

* **Berger Andor esküvője.** Tegnap délután 5 órákor tartotta esküvőjét Szegeden dr. Berger Andor ügyvéd Krausz Ilona urhölgygyel. Az esküvő díszes, előkelő násznép jelenlétében folyt le. Debrecenből többen Szegedre utaztak és részt vettek a nászünnepen, melyre tömördek távirati üdvözlést is küldtek Berger Andornak debreceni barátai s tisztelői. A többi közt a következő verses távirati üdvözlötet küldték neki barátai:

Ügyvéd vagy és épen ma nincs pered,
Midőn a legszebb ügyet megnyered;
Legyen ezentul minden tárgyalásod vége
Boldog egyezés, áldott házi béke.

* **Szerencsétlenül járt kis fiú.** Pajkoságának súlyosan megfizette árát tegnap délután egy 6 éves kis fiúcska. Ott játszott az utca porában, szüleinek Mórietelepen levő lakóháza előtt. Egy bérkocsi haladt el az utcán, a gyerek utánna futott és felkapaszkodott, de vesztére, mert a küllő egyik lábát oda kapta és bokán felül ketté törte. A súlyosan sérült fiúcskát a ki szülei állítása szerint is a pajkoságának az áldozata, rögtön beszállították a közkórház sebészeti osztályára, a hol dr. Hutiray orvos vette azonnal gyógykezelés alá.

* **Vége az alpári esőnek.** Az alpári eső a magyar nagy alföld különlegessége. Azt a rengeteg porfelhőket érte alatta az alföldi ember, mely minden homokos környéki magyar várost, de főleg Kun-Szent-Mártont és Alpár környékét lepi el, de sőt tapasztalás szsrint mi sem érezzük hiányát. Nevét, honnan-honnan nem, de Alpártól vette. Főleg testet és egészséget ölő ez nyáron azokon a kisebb, de sőt nagyobb helyeken is, hol nagy a marhatenyésztés, mely ha este otthonába vonul, a helységet környező mezőkről igazi porzivatart varázsol. Az alpári esőnek, e jellegzetes, de épen nem kívánatos jelenségnek úgy látszik vége lesz városunkban. Szíves örömmel vesszük ugyanis tudomásul, hogy az utca rendszeres és jó locsolását tegnap városunkban megkezdték s hogy azt a nyár folyamán a jóegészség érdekében tartósan folytatni is fogják,

* **Cipész munkások gyűlése.** A magyarországi cipész és csizmadia munkások országos egyletének, helyi szervezete

tegnap délután három órákor tartotta meg alakuló gyűlését az Otthon vendéglőben. A gyűlés elnökül Bokor Mihályt, jegyzőül Kohn Ignácot választották meg. A rendőrséget Jenei Miklós tb. kapitány és Onodi Mihály polgári biztos képviselték. Első szónok Tóth Imre a munkaadókról szólott, majd a szervezetlenségről és felszólította a munkásokat, hogy minél tömegesebben lépjenek be az egyletbe. Kohn Ignác az egylet felállításáról beszélt és felolvasta az alapszabályokat, amelyeket elfogadtak. Végül a választmányt választották meg. Elnökök Kecskés Péter, Hajdu Miklós, Bokor Mihály, jegyzők Kohn Ignác, Varga András, pénztárnok és munkaközvetítő Stempel Mihály, ellenőr Major József, Kántor Lajos, választmányi tagok Nagy József, Illés Sándor, Domokos Gábor, Balog István, Pap Péter, Ármós József, Bucsak József és Péceli János, póttagok Szegény Péter és Veres János, vigalmi bizottság Kerékgyártó József és Horvát József, oktatási bizottság Bucsak Gábor, Slanger Géza, Gyoka István és Kálmán Lajos. Végül szakszervező bizottságot választották meg, melynek feladata lesz a tagok érdekeit képviselni.

* **A csendőrség reformja.** Az új közigazgatási javaslatoknak a kihágási bíráskodás és járási rendőrhatalósági intézkedéseivel szoros kapcsolatban állana a csendőrség reformja. A mint értesülünk, a közigazgatási reformoknak ez a része is készül. Első sorban a decentralizáció elve fog érvényesülni. Nincs is annak semmi értelme, hogy a kerületi parancsnokságok, szárnyparancsnokságok székhelyén egész csapatok legyenek bekaszázva. A mig ahol tényleg szükség volna csendőrségre, oda nem jut. Nem volt célszerű eddigelé a vidéki beosztás se. Egy-egy szolgabírói járásban a viszonyokhoz képest 6—12 órparancsnokság van. Mindenik órparancsnokság önálló órparancsnok vezetése alatt áll, úgy hogy egy-egy szökevényt ugyanazon járásban egyik órparancsnokság a másik nélkül nem keresheti, már azért se, mert a nyomozást vezető órparancsnok már a szomszédos területen nem otthonos és ismerős. A főszolgabíró munkáját is rendkívül nehezítette és nehezíti az a körülmény, hogy nincs a járásához tartozó órsók között olyan kapcsolat, melynek szálai egy kézbe futnának össze s az egész járás közbiztossági és kihágási dolgait áttekintve minden megkeresésnek azonnal és egyöntetűen felelhetne meg. Az új törvényjavaslat, mely a honvédelmi és belügyminisztériumnak közös munkája ezeken a hiányokon segíteni fog. Mig egyfelől a csendőrséget minél jobban decentralizálja, másfelől a járásörmesteri intézménnyel olyan régen nélkülözött szükségletnek tesz eleget, mely egy közgazgatási, mint büntetőjogi szempontból kellően alig méltányolható. A járásörmesteri intézménnyel ugyanis meg lesz a szerves kapcsolat az egyes órparancsnokságok között s a közigazgatási rendőrhatalóság a járásörmesterben olyan hatóság segítségét nyer, mint aminő a régi dullók csendbiztos volt. A reform ezen-

kívül kiterjeszkedik a csendőr-legénység szolgálatának könnyebbitésére is. Eddig sok olyan haszontalan dologgal iskolázták és foglalták le idejét a csendőrnek, a mire voltaképpen semmi szüksége sem volt. Ilyenek voltak például a büntetőjogi distinkciók, melyeknek a csendőr abszolút semmi hasznát nem veszi; de azért bemagoltatják vele, pedig kellő előképzettség hiányában nem is értheti meg azokat. A készülő reformjavaslat ezeken a bajokon mind segít s a csendőrség növelését is megengedi, úgy hogy a legénység állandóságát és ezzel megbízhatóságát is nagyban fokozza. Ha a javaslat készen lesz, közigazgatásunk és közbiztosságunk nagy lépést tesz vele a haladás útján.

* **Köztisztaság.** Nem tartozunk azok közé, kik a nyári idény beálltával a vezéreik hasábjait szentelik e kétségtelesenül fontos témának, a köztisztaságnak, melyet nálunk minden malicia nélkül „közpiskosságnak“ lehetne nevezni s megelégszünk azzal, hogy e hirben tárjunk fel egyet-mást a mi járdáink közt tisztasági állapotáról. Csodálatosképen ezernem is lehet felelőssé tenni a hatóságot, mely elvégre is eleget tesz ama követelményeknek, melyek tőle elvárhatók, a köztisztaságnak ma legnagyobb ellensége azonban maga a közönség, mely szinte passzióját találja abban, hogy zöldségmaradványokkal, cseresznye- és megymagokkal szórja tele a járdát, a melyen aztán veszélyessé válik a közlekedés. Nem ártana, ha a rendőrség kellő szigorral járna el — a járdákon szemelők ellen, akiknek legnagyobb része piacra járó szakácsnak és kofákból telik ki, vagy pedig utasítaná a házigazdákat, hogy tartsák tisztán házaik előtt a járdákat, melyek a köztisztaságot, de főleg a járókelők testi épségét nem csekély módon veszélyeztetik.

* **Nagy család a vámnál.** A budai vámhivatal most ujabbán óriási csalásról rántotta le a leplet. Egyik fővárosi koresmárosnak Budafokon borpineje volt. Naponta négy-öt szekér szállította be a borokat a fővárosba Budafokról. A koresmáros maga csináltatta a hordókat és elküldötte a mértékhitelítő hivatalhoz, ahol hitelítették. Most nem régen ismét szállítottak bort és ekkor a vámnál egyik nagy hordóról leesett az abroncs, s egy kéznél levő másik hordóba folytatták le a bort. Feltűnt a finánnak, hogy egy ötszáz literes hordóból, ötszáz ötven liter bort folytattak le. Vizsgálatot indítottak és ekkor kitűnt, hogy a koresmáros két deciméter vastagságu dongából állította össze a hordót, úgy hogy a hordónak nem nagy ürtartalma volt és ezeket a hordókat hitelítette a mértékhitelítő hivatal. Mikor aztán a koresmáros a hivatalból a hordókat hazaszállította, oda haza a hordókat szétszedte és a dongákat egész vékonyra legyalultatta, úgy hogy mikor a hordót

ezebből az agyongyalult dongából összeállította, legalább 100 literrel nagyobb volt a belső ürtartalma. A hivatalos bélyeg persze rajta volt s így a koresmáros minden hordóban 100 literrel többet szállított be a fővárosba, melyért boradót nem fizetett. Éveken át üzte a csalást és nagy vagyona tett szert. Most véglegesen befejezték az ügyet s a koresmáros minden vagyona ráment. Teljesen szegény ember lett.

* **A Szomaliföld királya.** A híressé vált temesvári fiúról, Inger Károlyról, aki a Mohamed vallásra áttérése óta Inger Szolimánnak nevezi magát, hosszabb cikket ír a párisi „Le Journal“ ma érkezett számában Hugues Le Roux, az ismert nevű francia író Cikkében elmondja Inger Szolimán ismeretes szomorúvágú expedíciójának történetét s idézi magának Ingernek következő érdekes nyilatkozatát, melyet állítólag az angolok előtt tett:

— Nagyon csalódnak, ha kalandornak tartanak engem. Én nem vagyok tiszt sem... én király vagyok: Inger Károly, a Szomali föld királya, és a Mullah, akitől önök méltán félhetnek, csak az én hadnagyom. Nagyon engedelmes hadnagyom. Bebizonyítsam? Mint tudják, olykor Párisban, olykor Budapesten lakom, a modern uralkodók szokása szerint, akik soha sincsenek otthon. Ej! Csak egy kis kábeltáviratot kell küldennem a Mollahnak a következő szöveggel: „Kedves Abdalla, tedd a kardodat a jhüvelyébe s várj reám. A te nagyon szeretett uralkodód tárgyal.“ Elég ennyi, mondom, elég ezt a két sort kábeleznem, „via Berbera“ s a háború azonnal be lesz fejezve. Akarják hasznomat venni?

A War Office azonban ridegen ezt felelte a kérdésre

— Nem.

Ekkor a Szomaliföld királya megírta üstökét, mondván:

— Jól van! Am lássak... S ha valamikor megváltoztatnák a szándékukat, tudják a címetem.

A „Le Journal“ közli Inger Szolimán arcképét is. Inger különben Budapesten van s gyakran látni az utcákon magas török sapkájában, méltóságosan lépkedve s derűs mosollyal az arcán. Maga erősen bizik abban, hogy előbb-utóbb diadalmasan fog bevonulni Szomaliba. Érdekes, hogy a francia író maga is komolyan tanácsolja az angoloknak, hogy vegyék hasznát Inger Szolimánnak.

* **Nyári tüzoltó multság.** A püspökladányi önkéntes tüzoltó egyesület tegnap igen jól sikerült mulatságot tartott. A mulatságnak az idő is kedvezett és az anyagilag és erkölcsileg is szépen sikerült. A mulatságon városunkból is — különösen az önkéntes tüzoltó egyesület tagjai és hozzátartozóik köréből számosan rándultak át a kedvelt mulatságra.

* **A m. kir. államvasutak igazgatóságától** vett értesülés szerint az előbb említett forgalomban. 1903. évi január hó 1-től érvényes személydijszabáshoz f. évi augusztus 1-én az első pótlék lép életbe, mely a Győr—Sopron—Ebenfurti vasút állomásairól Eszterháza át a Fertővi-

déki h. é. vasút állomásaival és viszont való közvetlen forgalomra vonatkozik. Ezen pótlék a magy. kir. államvasutak dijszabás elárusító irodájában (Budapest, VI., Csengery-u. 33. sz.) 20 fillérért kapható.

* **Olvasó közönségünk** szives figyelmét felhívjuk az Iparvállalati és kereskedelmi részvénytársaság alapítói által közzétett részvény aláírási felhívásra.

Az Arany Bika kávéházában ma este Magyar Testvérek zenekara játszik

Regény csarnok.

A tejtestvér.

Első rész.

(Folytatás.)

Mialatt félig behunyott szemmel várta a pilláira nehezedő álmot és elmélázott keserű csalódásán, mint a hogy az ember előbb megforgatja a szájában a keserű pilulát. Egyszerre úgy rémlett előtte, mintha a domb oldal aljáról valami halk zene ütné meg a fülét, melynek fátyolozott akkordjai édes, lágy harmoniává olvadnak össze, mámorítóan mint a tavaszi ibolyák illata. Önmagán való tépelődéshez szokott tudós lévén, azt mondogatta magában:

— Ni, kezdődnek már az álomlátások.

De mind a mellett elég ébren volt még, hogy észrevegye, hogy a zürzavaros melódiák egyre hangosabbá és tisztábban kivehetővé válnak, a mint közelebb jutnak.

Most már úgy tűnt fel ez a vidám zene, mintha a domboldalon mind feljebb érne és máris tisztán meglehetően különböztetni a hangos nevetéstől meg-megszakított hegedűhangokat. A doktor kíváncsian nyitotta ki a szemét és hallgatózott.

Egyszerre csak, vagy husz lépésnyire a házától, csengő-bongó zene és vidám hangok verték föl a délutáni esendőt, az öröm derűjét varázsolva a háztájékára, mint a felhők mögül kibukkanó napsugár.

— Mi ez? — hebegte ránézve Honoriore, aki szintén meghökken e váratlan zajra.

Aztán a doktor be se várva a magyarázatot, felpattant karosszékéből, tekintett az ablakon és a meglepetés tompa felkiáltása röppent el ajkairól...

Házával szemközt egész vidám körmenet bukkant ki a galagonyabokrokkal szegélyezett hegymélyedésből. Elöl ment két hegedűs, míg nótákat húzva felpántlikázott hangszereiken, mögöttük mosolygó, egészségtől duzzadó, ünneplő ruhájú dajka, hófehér pihés párnákba pölyözött csecsemővel a karján. Utána egy jól megtermett, karesu, katonás lépésű fiatal ember haladt karöltve egy liliumtárcu, szép szőke asszonynyal, kinek lá-

Balkányi Antal

fényképezési
műterme . . .
PIAC-U. 81.

o o o Specialista o o o
gyermek felvételekben.

tára mély megindultság vett erőt Ville-
mier doktor szívében.

Őket követte két idősebb pár és
mögöttük egy csapat kíváncsian bémész-
kodó gyerek.

A férfiak mindegyike szárnyast meg
házi nyulat lóbált a jobbában, míg az
asszonyok nagy virágcsokrokat vittek a
kezüben.

Időközönként marokszámra szórták
a cukros mandulát a levegőbe és a gyer-
mekek hangos örömrivalgással vetették
magukat az édes prédára.

— Ejnye, ejnye, — kiáltott föl a
doktor nagyot bámulva, — ha nem ál-
modom, ezek Louessarték.

Ezalatt a vidám menet már bekö-

szöntött az apátlakba, a hegedűsök még
mindég húzták és a férfiak meg az asz-
szonyok lobogtatták a szárnyast meg a
bokrétaikat.

A doktor fiatalos hévvel futott le a
lépesőn és épen jókor ért a konyhába,
hogy a küszöbön fogadhassa Louéssart
Gabriellát meg az urát, akik mosolyogva
köszöntötték.

— Jó napot doktor ur, — szólalt
meg a fiatal férj a szakállát simogatva
— remélem, ránk ismer? Az igaz, hogy
már három hónapja nem láttuk egymást.
Louéssart Germain vagyok. És ez az én
kis feleségem, a kinek ön orvosa volt, ez
meg itt az apám, az ipam és a napam,
no meg aztán a kicsike, a kinek most
volt a keresztelője. Ön bizonyára azt

hitte, hogy már megfedekezünk önről. De
nem ám! Sohse fogjuk elfelejteni, milyen
nagy szolgálatot tett nekünk. Csak hogy
az asszonyka sokáig betegeskedett és
meg akartuk várni, hogy egy kicsit osz-
szedje magát, mert ő maga akarta önnel
hálóját kifejezni. Most aztán beállítottunk
valamennyien, a család apraja nagyja és
örülünk, hogy kezet szoríthatunk önnel
és hogy a keresztelői csemegékből az
önnel kijáró részt is elhozhattuk.

E szavakkal egy nagy, illatos ró-
zsabokrétát vett ki a felesége kezéből
és oda nyújtotta a doktornak.

Folyt. köv

Részvényaláírási felhívás!

Sokszor hallhatjuk azon jogos panaszt, hogy mezőgazdasági terményeink túlnyomó részét külföldi országok jól
jövendelő gyárai dolgozzák fel.

Köz tudomásu, miszerint a gyár-ipar, a munka sokszorozza meg a nyers anyag értékét. — Virágzó gyár-
ipar azonban a tőke segítségével nélkül el nem képzelhető. Meg kell tehát e segítséget társulás útján teremteni és így
lehetővé tenni hasznos vállalkozások létesítését.

Ily gondolatok vezettek bennünket, midőn városunkban egy

„Iparvállalati és Kereskedelmi Részvénytársaság“

létesítésére vállalkoztunk.

Közel 20 év óta működik városunkban a Geréby-féle ecet-gyár, melyet a volt tulajdonos örökösei áruba
bocsátottak. Meggyőződésünk szerint e gyár kellő tőkével virágzóiparteleppé fejleszthető.

Magáéva tette tehát az alapítók értekezlete azon eszmét, hogy ezen gyárat megszerezze. Ez igen kedvező
feltételek mellett sikerült is. Deák Ferenc-utca 13. sz. alatti 354 □ öl kiterjedésű gyártelepet 60.000 korona, teljes
felszerelését pedig 20.000 korona, összesen 80.000 korona árért hajlandók az örökösök e társaságnak átengedi.

Programmunk további rövid ismertetése:

1. A vállalat tárgya:

Az említett ecetgyár teljes üzembe hozatala. A vállalat keretébe beilleszthető, kisebb befektetést igénylő,
nagyobb kockázattal nem járó iparágak létesítése, melyeknek termékei a napi fogyasztás tárgyát képezik

2. A vállalat tartamát

50 évre tervezzük.

3. A részvényekét

2000 darab 100 koronás részvény alapján 200.000 korona képezné, mely ösz-
szegből egyelőre 150.000 korona tehát 75% lesz befizetendő a következő részletekben:

Minden részvény után

a) aláírásakor 10% azaz 10 korona

b) legkésőbb f. é. okt. 10-ig 20 „

c) legkésőbb f. é. dec. 1-ig 20 korona

d) „ f. é. dec. 31-ig 25 „

Az első és második részlet alapítótársunk a **Debreceni Ipar- és Kereskedelmi Banknál**

vagy a következő debreceni pénzintézeteknél fizethetők be, ahol egyúttal a részvények is jegyezhetők, u. m.:

Alföldi Takarékpénztár Debrecenben, Debreceni Első Takarékpénztár, Közgazdasági-Bank R.-T. Debrecen-
ben, Takaré- és Hitelintézet Debrecenben, Debreceni Kölesönös Segélyző-Egylet m. sz., Korona Takaré- és Hitel-
szövetkezet, Polgári Takaré- és Segélyszövetkezet.

A befizetésekről kiállított „Ideiglenes elismervényeket“ 1904 január 1-től kezdve a társaság Deák Ferenc-
utca 13. sz. alatti irodájában eredeti részvényekkel cseréli ki.

A további befizetések felől a közgyűlés intézkedik.

4. Aláírás zárideje

f. é. október 10.
Az alapítók fentartják maguknak a jogot, hogy a társaság első igazgatóságát 3 évi időtartamra kine-
vezzék.

5. Tuljegyzés

esetén a fölsőlegessé vált jegyzések tekintetében az alakuló közgyűlés intézkedik.
Ezek után ujjal kiemeljük, hogy kizárólag a napi fogyasztásra alkalmas cikkek előállításával és árusí-
tásával kívánunk foglalkozni. Befektetésünk legjelentékenyebb részét ingatlankezezi, amely már fekvésénél fogva is
értékében csak növekedhet. S felemlítjük végül, hogy minden olyan újabb befektetéshez, mely 10.000 koronával na-
gyobb összeget igényel, esetről-esetre közgyűlési jóváhagyást kérünk.

Ezekben röviden megismertette a tervezetet, bizton reméljük, hogy a nagyérdemű közönséget sikerült vál-
latunk reális voltáról meggyőzni. Ez alapon teljes bizalommal kérjük fel a t. Czim nagybecsű támogatását, mi-
szerint bennünket részvények jegyzésével megtisztelni s vállalatunknak csmerősei körében is propagandát csinálni ke-
gyeskedjék.

Debrecen, 1903. június hó 28-án.

Tisztelettel

az alapítók:

Dr. Balkányi Ede, Bárdos Géza, Berger Jenő, Bóni gyárt. és mezőgazd. r. t. Nyirbátor, dr. Bruckner Ernő, Csanak
József, Debreczeni Jenő, Geréby Pál örökös társai nevében is, Geiger Simon, Hauer Bertalan, Hochfelder Jakab,
Kaszanyitzky Endre, dr. Kenézy Gyula, Kontsek Géza, Lovász János, Márk Endre, dr. Magoss György, Muraközy
László, dr. Nyíri Ernő, Pálffy Gábor, Rankai Béla, Serli Gusztáv, Schvarcz Dávid, Szávay Gyula, Ulrich Jenő,
Ungváry József, Vadon Sándor, Weszter István, Debreceni Ipar- és Kereskedelmi-Bank.

Debrecen, nyomtatott László József könyvnyomdájában.

Az első és második befizetéseket kérjük alapítótársunk a Debreceni Ipar- és Kereskedelmi Banknál eszközölni.

Az első és második befizetéseket kérjük alapítótársunk a debreceni Ipar- és Kereskedelmi Banknál eszközölni.